

Pytanie prejudycjalne

Czy wykładni art. 4 dyrektywy Rady 89/105/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. dotyczącej przejrzystości środków regulujących ustalanie cen na produkty lecznicze przeznaczone do użytku przez człowieka oraz włączenia ich w zakres krajowego systemu ubezpieczeń zdrowotnych ⁽¹⁾ należy dokonywać w ten sposób, że pojęcie „zamrożenia cen na wszystkie produkty lecznicze lub na pewne ich grupy” ma zastosowanie do przepisu, którego celem jest kontrola cen produktów leczniczych, ale który dotyczy jedynie określonych produktów leczniczych, rozpatrywanych indywidualnie i nie ma na celu zastosowania do wszystkich produktów leczniczych ani nawet do pewnej ich grupy, podczas gdy gwarancje, jakie artykuł ten wiąże z istnieniem środka w postaci zamrożenia, takiego jaki definiuje, wydają się, w przypadku takiego środka, pozbawione zakresu i celu?

⁽¹⁾ Dz.U. 1989, L 40, s. 8.

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 10 listopada 2021 r. w sprawie T-602/15 RENV, Jenkinson/Rada i in., wniesione w dniu 20 stycznia 2022 r. przez Liama Jenkinsona

(Sprawa C-44/22 P)

(2022/C 119/39)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Liam Jenkinson (przedstawiciel: adwokat N. de Montigny)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska, Europejska Służba Działań Zewnętrznych, Eulex Kosowo

Żądania wnoszącego odwołanie

- uwzględnienie odwołania i uchylenie zaskarżonego wyroku;
- rozpoznanie sprawy co do istoty i uwzględnienie żądań wnoszącego odwołanie podniesionych w pierwszej instancji;
- tytułem ewentualnym, przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd;
- obciążenie podmiotów będących drugą stroną postępowania odwoławczego kosztami poniesionymi w ramach tego postępowania oraz wcześniejszych postępowań (T-602/15; C-43/17 P; T-602/15 RENV).

Zarzuty i główne argumenty

Pierwszy zarzut odwołania dotyczy błędnej interpretacji podniesionych żądań i zarzutów w zakresie, w jakim Sąd wyłączył z przeprowadzanej przez siebie kontroli wszystkie żądania oparte na zarzucie niedopuszczalności.

Zarzut drugi dotyczy ograniczenia okoliczności faktycznych i prawnych przedstawionych przez wnoszącego odwołanie, a tym samym przedmiotu skargi, w zakresie, w jakim Sąd przeanalizował wyłącznie ostatnie stanowisko zajmowane przez wnoszącego odwołanie w ramach misji Eulex Kosowo.

Trzeci zarzut odwołania dotyczy oddalenia pierwszego zarzutu przedstawionego tytułem żądania głównego.

Zarzut czwarty dotyczy nieprawidłowego zastosowania zasady równego traktowania pracowników Unii oraz naruszenia art. 336 TFUE z uwagi na to, że Sąd zniweczył zamiar europejskiego prawodawcy polegający na zapewnieniu wszystkim pracownikom minimalnego poziomu ochrony socjalnej. Zdaniem wnoszącego odwołanie Sąd naruszył również koncepcję państwa prawnego poprzez całkowite wyłączenie pociągnięcia podmiotów występujących w ramach drugiej strony postępowania do odpowiedzialności pozaumownej.

Zarzut piąty dotyczy odrzucenia, jako niedopuszczalnego, zarzutu trzeciego podniesionego tytułem ewentualnym pierwszej instancji. W każdym wypadku Sąd powinien był z urzędu podnieść niektóre zarzuty oparte na normie porządku publicznego i zbadać istotę akt sprawy.
